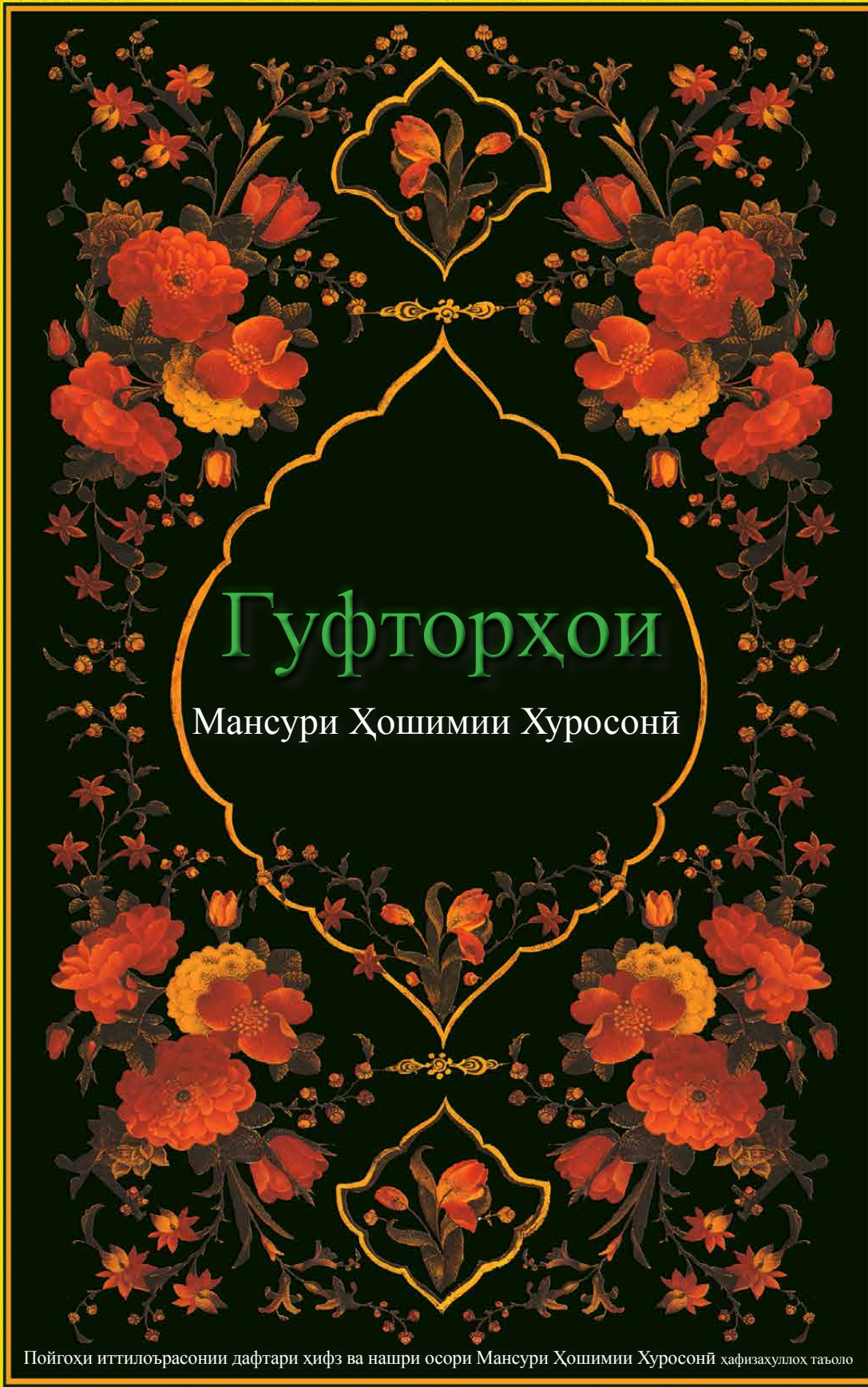

Гуфторҳои

Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахулоқ таъоло

Коди гуфтор: 80

Аҳком

Таҳорот ва начосот

Вузу, ғусл ва таяммум

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ҳафт гуфтор аз он ҳазрат дар бораи аҳкоми ҳайз ва истиҳоза

1 . أَخْبَرَنَا حَمْرَةُ بْنُ جَعْفَرٍ الْقُمِّيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ الْهَاشِمِيَّ الْخُرَاسَانِيَّ عَنْ أَكْثَرِ الْحَيْضِ، فَقَالَ: مَا يَقُولُونَ هَؤُلَاءِ؟ قُلْتُ: يَقُولُونَ عَشْرَةَ! قَالَ: أَكْثَرُهُ ثَمَانٍ وَإِنَّمَا تَسْتَظْهُرُ يَوْمَيْنِ فَإِنِ انْقَطَعَ عَنْهَا الدَّمُ فَهُوَ مِمَّا بَقِيَ فِي الرَّحِمِ وَإِنْ لَمْ يَنْقَطَعْ فَتَغْتَسِلْ وَتُصَلِّي وَتَقْضِي صَلَاةَ الْيَوْمَيْنِ!

Тарҷумаи гуфтор:

Ҳамза ибни Ҷаъфари Қумӣ моро хабар дод, гуфт: Аз ҳазрати Мансури Ҳошими Хуросонӣ дар бораи ҳадди аксари ҳайз пурсидам, пас фармуд: Инҳо чи мегӯянд? Гуфтам: Мегӯянд даҳ рӯз аст! Фармуд: Ҳадди аксари он ҳашт рӯз аст ва чуз ин нест ки ду рӯзро сабр мекунад, пас агар хун аз ӯ қатъ шуд, он аз чизе буда ки дар раҳим мондааст ва агар қатъ нашуд, ғусл мекунад ва намоз мегузорад ва намози ду рӯзро қазо мекунад!

2 . أَخْبَرَنَا ذَاكِرُ بْنُ مَعْرُوفٍ الْخُرَاسَانِيُّ، قَالَ: أَفْتَى الْمَنْصُورُ فِي الْمُسْتَحَاضَةِ إِذَا كَانَ لَهَا أَيَّامٌ مَعْدُودَاتٌ أَنْ تَدَعَ الصَّلَاةَ فِي أَيَّامِهَا ثُمَّ تَغْتَسِلَ وَتَتَوَضَّأَ لِكُلِّ صَلَاةٍ إِلَّا أَنْ يَكُونَ أَيَّامُهَا أَقَلَّ مِنَ الْعَشْرَةِ وَدَمُهَا حَارًّا بِخُرَانِيًّا فَعَسَى أَنْ تَغَيَّرَتْ أَيَّامُهَا فَتَدَعِ الصَّلَاةَ حَتَّى تَرَى دَمًا بَارِدًا أَصْفَرَ أَوْ تَبْلُغَ الْعَشْرَةَ ثُمَّ تَغْتَسِلَ وَتَتَوَضَّأَ لِكُلِّ صَلَاةٍ وَإِنْ سَالَ مِنْهَا كَالْمِزَابِ!

Тарҷумаи гуфтор:

Зокир ибни Маъруфи Хуросонӣ моро хабар дод, гуфт: Ҳазрати Мансур дар бораи мустаҳоза фатво дод ки ҳаргоҳ барои ӯ рӯзҳои муъайяне вучуд дорад намозро дар рӯзҳояш во гузорад ва сипас ғусл кунад ва барои ҳар намоз вузу бигирад, магар инки рӯзҳояш аз даҳ камтар ва хунаш гарм ва бўҳронӣ (яъне тира ва ғализ) бошад, дар ин сурат шояд рӯзҳояш тағйир кардааст, пас намозро во мегузорад то он гоҳ ки хунӣ сард ва зардранг бубинад ё ба даҳ рӯз бирасад, сипас ғусл мекунад ва барои ҳар намоз вузу мегирад, агарчи (хун) монанди новдон аз ӯ равон бошад!

3 . أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْهَرَوِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: يَنْبَغِي لِلْمُسْتَحَاضَةِ إِذَا كَثُرَ عَلَيْهَا الدَّمُ أَنْ تَغْتَسِلَ عِنْدَ الصُّبْحِ فَتُصَلِّيَ الْفَجْرَ، ثُمَّ تَغْتَسِلَ بَعْدَ الظُّهْرِ فَتُصَلِّيَ الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ، ثُمَّ تَغْتَسِلَ بَعْدَ الْمَغْرِبِ فَتُصَلِّيَ الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْهَا إِذَا غَسَلَتْ عَنْهَا الدَّمَ وَتَوَضَّأَتْ

لِكُلِّ صَلَاةٍ أَنْ لَا تَفْعَلَ ذَلِكَ لِأَنَّ الْإِسْتِحَاظَةَ لَيْسَتْ بِحَيْضَةٍ وَإِنَّمَا هِيَ عِرْقٌ فَتَقَهُ الشَّيْطَانُ وَ لَوْ
فَعَلْتَ لَكَانَ أَحَبَّ إِلَيَّ لِأَنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ!

Тарҷумаи гуфтор:

Муҳаммад ибни Абдуррахмони Ҳиравӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам ҳазрати Мансур мефармояд: Барои мустаҳоза шойишта аст ки вақте хун бар ӯ фузунӣ мегирад, ба ҳангоми субҳ ғусл кунад ва намози субҳро бигзорад, сипас баъд аз зуҳр ғусл кунад ва намози зуҳр ва асрро бигзорад, сипас баъд аз мағриб ғусл кунад ва намози мағриб ва ишоро бигзорад ва гуноҳе бар ӯ нест ки ин корро анҷом надиҳад ҳаргоҳ хунро аз худ бишӯяд ва барои ҳар намоз вузу бигирад; Чароки истиҳоза ҳайз нест ва танҳо рағе аст ки шайтон онро гушудааст ва агар ин корро анҷом диҳад назди ман маҳбубтар аст; Чароки Худованд покизагонро дӯст медорад!

4 . أَخْبَرَنَا عَبْدُ الشَّكُورِ بْنُ زُلْمَى الْوَرْدَكِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: إِنَّ سَهْلَةَ بِنْتَ سُهَيْلِ بْنِ عَمْرِو اسْتَحْيَضَتْ فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ فَسَأَلَتْهُ عَنْ ذَلِكَ فَأَمَرَهَا بِالْغُسْلِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، فَلَمَّا جَهَدَهَا ذَلِكَ أَمَرَهَا أَنْ تَجْمَعَ بَيْنَ الظُّهْرِ وَ الْعَصْرِ يَغْسِلُ وَ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَ الْعِشَاءِ يَغْسِلُ وَ تَغْتَسِلَ لِلصُّبْحِ! قُلْتُ: أَكَانَ ذَلِكَ أَمْرًا وَاجِبًا؟ قَالَ: لَوْ كَانَ أَمْرًا وَاجِبًا لَهْلَكَ النَّاسُ وَلَكِنْ كَانَ وَاللَّهِ أَحَبَّ الْأُمُورِ إِلَيْهِ!

Тарҷумаи гуфтор:

Абдушшукур ибни Зулмайӣ Вардакӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам ҳазрати Мансур мефармояд: Саҳла духтари Суҳайл ибни Амр мустаҳоза шуд, пас ба назди Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам омад ва дар бораи он пурсид, пас он Ҳазрат ӯро ба ғусл кардан пеш аз ҳар намоз амр фармуд, пас чун барои ӯ душвор шуд ӯро амр фармуд ки миёни зуҳр ва аср бо як ғусл ва миёни мағриб ва ишо бо як ғусл чамъ кунад ва барои субҳ низ ғусл намояд! Гуфтам: Оё ин амири воҷиб буд? Фармуд: Агар амри воҷиб буд мардум ҳалок мешуданд, вале ба Худо савганд маҳбубтарин ду кор назди он Ҳазрат буд!

5 . أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطَّالِقَانِيُّ، قَالَ: قَالَ الْمَنْصُورُ: إِنَّ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ كَتَبَتْ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنِّي قَدْ اسْتَحْيَضْتُ كَذَا وَ كَذَا فَسَأَلْتُ النَّاسَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالُوا: كَانَ عَلَيَّ يَقُولُ: تَغْتَسِلُ لِكُلِّ صَلَاةٍ! فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: مَا نَجِدُ لَهَا غَيْرَ مَا قَالَ عَلِيٌّ! فَقِيلَ لَهُ: إِنَّ الْكُوفَةَ أَرْضُ

باردة! فقال: تَوَخَّرُ الظُّهْرَ وَتُعَجِّلُ الْعَصْرَ وَتَغْتَسِلُ غُسْلًا وَتُوَخَّرُ الْمَغْرِبَ وَتُعَجِّلُ الْعِشَاءَ وَتَغْتَسِلُ غُسْلًا وَتَغْتَسِلُ لِلْفَجْرِ غُسْلًا وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَبْتَلَاهَا بِأَشَدِّ مِنْ ذَلِكَ! ثُمَّ قَالَ الْمَنْصُورُ: رَحِمَ اللَّهُ ابْنَ عَبَّاسٍ! كَانَ يَقُولُ: إِذَا حَدَّثَنَا الثَّقَاتُ عَنْ عَلِيٍّ يَفْتِيَا لَا نَعْدُوها!

Тарҷумаи гуфтор:

Аҳмад ибни Абдурраҳоми Толиқонӣ моро хабар дод, гуфт: Ҳазрати Мансур фармуд: Зане аз аҳли Куфа барои ибни Аббос навишт, Ман саҳт дучори истиҳоза шудаам, пас аз мардум дар бораи он суъол кардам, пас гуфтанд ки Алӣ мегуфт: Барои ҳар намозе ғусл кунад! Пас ибни Аббос гуфт; Барои ӯ чизе чуз ончи Алӣ мегуфт суроғ надорам! Пас ба ӯ гуфта шуд; Куфа сарзамини сарде аст (ва ғусл кардан барои ҳар намоз саҳт аст)! Пас гуфт: Намози зуҳрро ақаб ва намози асрро чилув бияндоз ва як ғусл кунад ва намози мағрбро ақаб ва намози ишоро чилув бияндозад ва як ғусл кунад ва барои намози субҳ ҳам як ғусл кунад ва агар Худованд меҳост ӯро ба чизе саҳттар аз ин мубтало мекард! Сипас ҳазрати Мансур фармуд: Худованд ибни Аббосро раҳмат кунад! Мегуфт: Ҳаргоҳ афроди мавриди эътимод моро аз Алӣ ба фатвое огоҳ кунанд аз он таҳаттӣ намекунем!

6 . أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الشَّيرَازِيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ الْعَالِمَ عَنِ الصُّفْرَةِ تَرَاهَا الْمَرْءُ، فَقَالَ: إِنْ رَأَتْهَا فِي أَيَّامِ حَيْضِهَا فَهِيَ مِنَ الْحَيْضِ وَإِنْ رَأَتْهَا فِي غَيْرِ أَيَّامِ حَيْضِهَا فَلَيْسَتْ بِشَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَرَاهَا فِي يَوْمَيْنِ قَبْلَ الْحَيْضِ أَوْ بَعْدَهُ فَإِنَّهُ رَبَّمَا يَتَعَجَّلُ فِيهِمَا أَوْ يَتَأَخَّرُ!

Тарҷумаи гуфтор:

Муҳаммад ибни Иброҳими Шерози моро хабар дод, гуфт: Аз олим дар бораи лаккае пурсидам ки зан мебинад, пас фармуд: Агар онро дар рӯзҳои ҳайзи худ бибинад он аз ҳайз аст ва агар онро дар ғайри рӯзҳои ҳайзи худ бибинад он чизе нест, магар инки онро дар ду рӯз пеш аз ҳайз ё пас аз он бибинад; Чароки гоҳе ҳайз ин миқдор пешӣ мегирад ё пас мемонад!

7 . أَخْبَرَنَا هَاشِمُ بْنُ عُبَيْدٍ الْخُجَنْدِيُّ، قَالَ: قُلْتُ لِلْعَبْدِ الصَّالِحِ: لِمَاذَا كَتَبَ اللَّهُ عَلَى الْحَائِضِ قَضَاءَ صَوْمِهَا وَلَمْ يَكْتُبْ عَلَيْهَا قَضَاءَ صَلَاتِهَا وَ الصَّلَاةُ أَكْبَرُ؟ قَالَ: لِأَنَّ الصَّوْمَ غَيْرُ مَشْرُوطٍ بِالطَّهَارَةِ وَإِنَّمَا وَضِعَ عَنِ الْحَائِضِ تَخْفِيفًا عَنْهَا فِي حَالِ حَيْضِهَا لِئَلَّا يُصِيبَهَا مَرَضٌ أَوْ ضَعْفٌ لَسِيلَانِ دِمِهَا وَ هِيَ صَائِمَةٌ فَلِذَلِكَ كُتِبَ عَلَيْهَا الْقَضَاءُ بَعْدَ أَنْ طَهُرَتْ وَ عَادَتْ قُوَّتُهَا كَمَا كُتِبَ

عَلَى الْمَرِيضِ وَ لَكِنَّ الصَّلَاةَ مَشْرُوطَةٌ بِالطَّهَارَةِ وَ قَدْ سَلَبَهَا اللَّهُ مِنْهَا إِذْ جَعَلَ عَلَيْهَا الرَّجْسَ فَلَمْ تَكُنْ مِنْهَا فِي تِلْكَ الْحَالِ صَلَاةٌ حَتَّى يَكُونَ لَهَا قَضَاءٌ!

Тарҷумаи гуфтор:

Ҳошим ибни Убайди Хучандӣ моро хабар дод, гуфт: Ба бандаи солах (яъне ҳазрати Мансур) гуфтам: Барои чи Худованд бар ҳоъиз қазоӣ рӯзаашро вочиб карда, вале қазоӣ намозашро вочиб накарда, дар ҳоле ки намоз бузургтар (аз рӯза) аст?! Фармуд: Барои инки рӯза маршрут ба таҳорат нест ва танҳо ба хоҳири таҳфифе барои ҳоъиз дар ҳоли ҳайзаш аз ӯ бардошта шудааст то беморӣ ё заъфе ба сабаби хунрезияш дар ҳоли рӯза ба ӯ нарасад, пас ба ин хотир қазо пас аз инки покиза шуд ва неруяш бозгашт бар ӯ навишта шуда ҳамон тавр ки бар мариш навишта шудааст, вале намоз маршрут ба таҳорат аст, дар ҳоле ки Худованд онро аз ӯ салб карда, ҳангоме ки (бидуни ирода ё иқдоме аз ҷониби ӯ) начосатро бар ӯ қарор дода, пас намозе тавассути ӯ дар он ҳол мумкин набудааст то барояш қазоӣ бошад!

Шарҳи гуфтор:

Барои хондани шарҳе бар ин гуфторҳои нуронӣ, ба [пурсиш](#) ва [посухи 168](#) муроҷиъа кунед.

